

въ които мѣстний елементъ ще преобладава, ще се натоварятъ“, и слѣдующитѣ думи: „отъ Високата Порта“.

Конгреса се съгласява съ това измѣнение и прѣдседателя забѣлжава, че въ едно предишше засѣданіе се бѣше рѣшило да се замѣнятъ въ истата алинея думитѣ: „Русското Императорско правителство“ съ думитѣ: „европейската коммиссія“.

Тѣй поправеній XV членъ се прие въ неговата цѣлостъ.

Конгреса прѣминава на прѣдложението на г. г. французскитѣ и италианскитѣ пълномощници.

Графъ Андраши изаява, че го приема напълно.

Прѣди да се произнесе Конгреса върху тоя важенъ въпросъ, Лордъ Биконсфилъ желае да направи нѣколко забѣлжки, които иматъ за цѣлъ да се прѣдопрѣди погрѣшката, която би могла да произлѣзе отъ декларацията на грѣцкитѣ делегати. Н. Прѣвѣсходителство удостоверява, че неговото правителство всѣкога е настоявало прѣдъ Гърция и Турция да поддържатъ помежду си добри сношения и съ това да уравнилиятъ влиянието на трето едно племе, на това племе, което развали мира и извика събираніето на Конгреса. Отъ първентъ двѣтѣ страни помагаша на Англия въ тия нейни усилия; нѣ тий се намѣрихъ прѣдъ голѣмата мѣчнотия на злѣ и несвършено прѣкараната въ 1831 год. граница. Въ очитѣ на всѣки свѣдущъ чловѣкъ тая граница е голѣма опасностъ и нещастие както за Турция, тѣй и за Гърция. Нейното очертание е едно насърдчение за разбойничеството, а разбойничеството по необходимостъ докарва вълнение въ съседнитѣ области. Когато се наченъ послѣдната война и жителитѣ на пограничнитѣ окрѣжии поченахъ да се вълнуватъ, Англия направи прѣдъ Портата нужнитѣ представления и Портата ги посрѣщи благоприятно. Обаче Гърция тоя пѣтъ направи голѣми мѣчнотии и английскитѣ съвѣти като немощихъ да надмогнатъ въ Атина, появихъ се голѣми и важни мѣчнотии. Лордъ Биконсфилдъ счита за своя длѣжностъ да прибави, че възстаніята въ Ипиръ и Тесалия тозъ пѣтъ не се подкладъхъ отъ грѣцкото правителство, нѣ че напротивъ, по съвѣтитѣ на Англия, Гърция се залови даже и за потушаваніето имъ. Англия още тогава даде да се разбере въ Атина, че на землини увеличения Гърция не трѣба да се надѣе.

Като издирва источниците на грѣцкитѣ искания, Н. Прѣвѣсходителство ги намира въ дѣливата мисль, която се